CÂMPURILE MAGNETICE ALE LUI BELIZARIE

de Ovidiu Bufnilă

Sa-i fi ghicit?!

Ha, ha, ha!

Avea Belizarie din takla Makan niste câmpuri magnetice! Le tinea prinse-ntr-un degetar de materie. Bine izolat cu o dunga de beton.

În buzunarul pantalonilor sai soiosi tinea grozavenia, sa mor daca mint. Zicea nebunul tot felul de chestii.

Am chef sa numar bitii universali!

Asta-i.

Un bocciu. Cracanat. Pârtos si nesuferit. Numara unitatile informationale ale universului plin de universuri ca sa ne de-a pe spate, haimanaua!

Unu. Doi. Doi si-un sfert. Trei si-un pic.

Si o multime de numere virtuale.

Belizarie, pârtosul!

Era în clenciuri cu oficialitatile. Îl luasera la ochi. Se pregatea o ambuscada împotriva lui.

Un limbut si-o gura sparta, Belizarie.

Uite-asa zicea:

Sa fim un imperiu! Traiasca Imperiul Român! Sa aruncam cu bombite în capul rusilor, în capul americanilor si japonezilor!

Ce nebun, Belizarie! Gata, gata sa ne bage-n lupta împotriva barosanilor lumii.

Ah, americanii! Erau pe duca. Si rusii. Si martienii. Iar el, Belizarie, numara bitii. Într-o buna dimineata ne-am speriat rau de tot. A-nceput sa ne ia umbrele la scotocit. Le fixa cu grozavenia de câmp magnetic, le întorcea pe toate partile, le analiza. Ne-am bulucit pe lânga el. L-am tras de limba. Sa ne zica ce are de gând.

Daca nu cumva vrea sa ne trimita-n razboi în contra barosanilor. Ca n-o sa ne fie moale deloc în cazul acesta.

El ne-a strigat cuprins de înfrigurare:

Uite-i, umbraretiiii!

Cum sa-i vezi?

Fiinte ipotetice. În acelasi timp într-o mie de locuri. Calatoreau prin umbrele noastre. Dublul nostru. Spatiul nostru negativ, zau asa.

Elvira Popescu l-a palmuit pe Belizarie, bietul. Ce poama, Elvira! S-a dat la el.

L-a piscat de nas. Sa-l sufoce cu tâtisoara-i tare ca piatra. Sa-l piarda în dauna guvernului si a serviciilor secrete. Ca de ce ne fura umbra. Ca ne strica echilibrul energetic, ca ne pune capac, zau asa.

Ne-a venit stuchit la limba. Ne-am hârjonit, l-am luat la scotoceala pe pârtos.

I-am zis de la obraz:

Târâtura!

Savant de doi lei!

Hot pot!

Coate-goale!

Omu' cu betonu' magnetic!

Sorcova vesela!

Altfel cum? Cum sa înghititi bazaconia lui?! Cine sa fi fost umbraretii umblareti?! Cum de nu-i simteam?! Erau fractali? Erau în alte spatii?! Umbra noastra?! Lumina solara înjumatatita. Fum, ceata, fenomen fizic.

Belizarie ne-a râs în nas. Umbrele noastre erau o alta lume si-n ea vietuiau fiinte.

Bravo lor, fiintelor! Sa stea cuminti în lumea umbrelor. Sa-si construiasca acolo hogeac. Horn?! Nuuuu, cuibusor de nebunii. N-au decât fiintele alea sa salasluiasca-n paranormal.

Nu e paranormal! Ne-a strigat Belizarie.

Ba e! S-a rastit la el reprezentanta noastra Elvira Popescu scuturându-si zulufii aurii.

Nu e! Spatiu-i curb! Umbra-i curba! Chetie de biti! Pai vine fluxul de biti si-l altereaza un atractor straniu!

Cum se mai prostea Belizarie!

Iar umbrele noastre?! Nimic, domnule. Nimic, nimic, nici o schimbare remarcabila. Tin minte bine.

Asta-i!

Lumea e plina de sarlatani!

Si când te gândesti ca oameni ai guvernului voiau sa deschida o subventie pentru pârtosul de Belizarie. Adica sa faca el afaceri cu guvernul pe pielea noastra?

Cu umbrele noastre?!

Ne-am apucat sa cercetam în mare taina. Parca am primit noi o frântura de masaj de pe umbraretii umblareti. Am înregistrat niste spectre.

Am auzit oarece voci stranii. Am zarit lumini saltarete pe hârtia fotografica. Dati dracului, umbraretii!

Puneau la cale nu stiu ce conspiratie. Cica în lumea umbrelor noastre era o lucrare împotriva lor. Lucrau altii. Forte obscure unite în contra umbraretilor umblareti.

Bineînteles ca s-au organizat. Asta a bulversat un pic câmpurile noastre magnetice.

În sfârsit, firma Goda Gola ne-a promis un morman de bistari daca o sa reusim sa descifram mesajele primite din lumea umbrelor noastre.

Nu mai stiu însa ce s-o mai fi întâmplat.

Eu am plecat într-o calatorie la Polul Nord chiar pe la sfârsitul lui septembrie.

Elvira Popescu m-a condus la gara.

Frumoasa si delicata femeie. S-a straduit sa plânga un pic.

M-a sarutat dupa ureche.

Mi-a mângâiat daravela si mi-a soptit porcarele.

Pâna la urma am auzit ca s-ar fi maritat cu Belizarie si ca si-ar fi deschis un cabinet de stiinte oculte. Umbraretii umblareti nu si-au facut însa aparitia. A ramas asa, o povestioara plutind în aer. Dar nu are prea multa importanta. Lumea e condusa de niste prosti iar cei care s-au laudat ca vor face un transplant de creier pâna la sfârsit de secol s-au dovedit a fi niste golani si mincinosi.